

BAPTISTA HITVALLÁS

„A hitvallás mai bizonyágtételünk és prédikálásunk summája, az örök Ige mai üzenetének rövid és tömör foglalata. A hitvallás a Biblia sajátos lefordítása, és mint ilyen, nem lehet mellé- vagy fölérendeltje a Szentírásnak, mert magától értetődő, hogy egy fordítás csak alárendeltje lehet az eredetinek. Nem mond ellent tehát a józan észnek, ha azt állítjuk, hogy hitünk és gyakorlati életünk zsinórmértéke a Szentírás, és ugyanakkor egy hitvalláshoz is szabjuk magunkat, hiszen a Bibliának alárendelt hitvallás - még ha emberek fogalmazták is - nem kíván tőlünk mást, hanem ugyanazt, amit az Istentől ihletett teljes írás.”

A baptista hitvallás szövegét 1967. május 25-én fogadta el a Magyarországi Baptista Egyház Országos Közgyűlése, majd irányadónak fogadta el a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének Kongresszusa 1997. november 22-én, Kolozsváron.

1. A SZENTÍRÁS

Hisszük, hogy a Szentírás (az Ószövetség 39 és az Újszövetség 27 könyve) Isten kinyilatkoztatott igéje.¹ E művet a Szentlélektől ihletett emberek írásaiból² az egyház a Lélek ösztönzésére és útmutatása szerint állította össze. Isten gondviselése a Szentírás könyveit - keletkezésük és továbbadásuk során - minden lényeges hibától megőrizte. A Szentírás részleteiben és egészében a legtökéletesebb isteni igazságot közli velünk.³ Belőle megismerhetjük Istent, az örök élethez vezető utat, és azokat az elveket, amelyek alapján Isten meg fogja ítélni az emberiséget.⁴ A teljes írás - összefüggéseiben és a Szentlélek világosságában értelmezve - a keresztyén hitélet tévedhetetlen és kielégítő szabályozója,⁵ legfőbb tanácsadónk a mindennapi élet dolgaiban,⁶ és a legtökéletesebb próbakő, amellyel minden emberi hagyományt, tanítást és gyakorlatot megvizsgálhatunk.⁷

1. Lk 24:44; 2Pt 3:2. 15-16; 2Sám 23:2; Jer 1:9; ApCsel 7:38; 1Kor 14:37; Gal 1:11-12; 1Thessz 2:13; 1Pt 1:23. 25.

2. 2Móz 24:4; Józs 24:26; Jer 36:1-2. 4. 27-28. 32; Lk 1:1-4; ApCsel 1:1; Jn 21:24; Ef 3:3; 2Pt 1:15-21.

3. Zsolt 12:7; Zsolt 19:8-10; Péld 30:5; Jn 10:35; Jn 17:17; Róm 3:21.

4. ApCsel 18:28; Ef 3:2. 4-5; Mt 22:29; 2Tim 3:15; Jn 12:47-48; Róm 15:4; Róm 16:25-26

5. 5Móz 4:2; Péld 30:6; Jer 23:36; 2Tim 3:14. 16; Zsid 4:12; 2Pt 3:16.

6. 2Thessz 3:6. 10-13; 2Tim 3:17.

7. Mk 7:3. 5. 8-9. 13; ApCsel 17:11; 2Thessz 2:15; 2Thessz 3:14.

2. AZ EGY IGAZ ISTEN

Hisszük, hogy van egy élő, valóságos és örök Isten,¹ aki végtelenül bölcs, mindenható, mindenütt jelenvaló, személyes szellemi valóság.² Tökéletes, szent lénye egyedül méltó teljes szeretetünkre, hódolatunkra és engedelmességünkre.³ Az egy Isten Atyának, Fiúnak és Szentléleknek jelenti ki magát a Szentírásban.⁴

Az Atya: eredete, oka és célja minden létezőnek.⁵ Fönn tartja és kormányozza a világmindenséget, amelyet a láthatatlanból teremtett hatalma szavával.⁶

A Fiú: a láthatatlan Isten képmása, aki által, és akire nézve teremtett minden.⁷ Valóságos Isten, aki az emberiség megváltásáért hozzánk hasonló emberi testet öltött magára.⁸ Isten-ségére nézve öröktől fogva az Atyától való, emberi létére nézve pedig az időnek teljességében Szentlélektől fogantatva, szűz Máriától született.⁹

A Szentlélek: Isten személyes jelenlétének hordozója a teremtett világban. Biztosítja a teremtettség rendjét, és általa valósulnak meg Istennek a világban elhelyezett törvényei és igazságai.¹⁰ A Szentlélek készítette elő a megváltást, vele győzött Jézus Krisztus a bűn és a halál felett.¹¹ Általa válik elérhetővé a Fiú szabadítása, és jut céljához az Atya üdvözítő akarat.¹²

Valljuk, hogy Isten egyvalósága és a kinyilatkoztatásból megismert hármassága között nem szükséges az emberi okoskodás bármely szétválasztó vagy egyeztető kísérlete, mert ezt a kijelentésbeli tényt elsősorban nem magyaráznunk kell, hanem hittel elfogadnunk.¹³

1. 5Móz 4:35; Ézs 44:6. 8; Ézs 45:5; 1Kor 8:6; Jer 10:10; Dán 6:27; 2Móz 3:14; 1Tim 6:15-16; Jel 4:9.

2. Róm 11:33-34; Róm 16:27; 1Tim 1:17; Júd 1:25 1Móz 17:1; 5Móz 32:39; Lk 1:37; 5Móz 10:14; Zsolt 139:7-10; Jer 23:23-24; Jn 4:24.

- 3.** Mt 5:48; Tit 1:2; 1Sám 2:2; Jel 15:4; 5Móz 6:5; Zsolt 95:6; Jel 4:10-11; ApCsel 5:29; Zsid 12:9.
- 4.** Mt 3:16-17; Mt 28:19; Jn 14:16-17; 2Kor 13:13; Gal 4:4. 6.
- 5.** 1Móz 1; 1Móz 2; ApCsel 17:24-26; 1Kor 15:28.
- 6.** Jn 5:17; ApCsel 17:28; 1Móz 50:20; Zsolt 96:10; Zsolt 33:6. 9; Zsid 11:3.
- 7.** Jn 5:23; Kol 1:15; Kol 2:9; Zsid 1:3; Jn 1:3; Kol 1:16; Zsid 1:2.
- 8.** Mt 28:18; Jn 1:1; Róm 9:5; 1Jn 5:20; Róm 8:3; Fil 2:7; 1Tim 2:5; Zsid 2:17-18.
- 9.** Zsolt 2:7; Mik 5:2; Jn 6:69; Jn 8:58; Jn 17:5; Jn 20:31; Kol 1:15; Mt 1:18. 20-23; Lk 1:30-31. 34-35.
- 10.** 1Móz 1:2; 2Móz 35:30-32; Neh 9:20. 30; Jób 33:4; Zsolt 104:30; Hag 2:5; 2Kor 3:17; 1Pt 4:14.
- 11.** Mt 12:18.28; Lk 1:53; Lk 4:1. 14. 18-19; ApCsel 10:38; Róm 8:11; Zsid 9:14; 1Pt 3:18-19.
- 12.** Jn 3:5; Jn 15:26; Jn 16:13-14; Róm 5:5; Róm 8:11; 1Kor 12:3; 2Kor 3:3; Gal 4:6; Ef 3:16; 2Thessz 2:13.
- 13.** 5Móz 29:28.

3. AZ EMBER TEREMTÉSE, BŰNE ÉS BUKÁSA

Hisszük, hogy az embert Isten teremtette¹ saját képére és hasonlatosságára, jónak és igaznak.² Isten az embert a föld porából formálta, és az élet lelkét lehelte belé.³ Bölcsességgel és hatalommal ruházta föl, és az érzékelhető világban mindent uralma alá vetett.⁴ Alkalmassá tette arra, hogy vele mint teremtetőjével közösségben,⁵ az ő dicsőségére éljen.⁶ Szabadságot ajándékozott neki, hogy önként utasíthassa el magától a gonoszt, és önként választhassa a jót.⁷ Az ember azonban a Sátán kísértésének engedve vétkezett teremtetője ellen.⁸ Bűnbeesése folytán lelkileg-testileg a bűn és a halál uralma alá került.⁹ Elveszítette a teremtésben nyert isteni képmás jellemvonásait, és eredeti adottságait csak korlátozottan fejtheti ki.¹⁰

1. Ézs 45:12; Mt 19:4; ApCsel 17:26.

2. 1Móz 1:26-27; 1Móz 5:1; Préd 7:29.

3. 1Móz 2:7; Jób 27:3; Jób 32:8; Ézs 42:5.

4. 1Móz 1:28; Zsolt 8:4-7.

5. Mik 6:8; ApCsel 17:27-28; Róm 1:19-20.

6. Ézs 43:21.

7. 1Móz 4:7; 5Móz 30:19; Józs 24:14-15.

8. 1Móz 3; Róm 3:9-12. 18; Ef 4:17-19; Jak 1:13-15.

9. Róm 5:12; Róm 6:19-20. 23.

10. 1Móz 3:17-19; Zsolt 115:16; Róm 1:21; Róm 7:15. 18-19.

4. AZ EMBER MEGVÁLTÁSA

Hisszük, hogy a bűn uralma alatt élő ember megváltása kegyelemből, Jézus Krisztusnak, Isten egyszülött Fiának közbenjáró áldozata által történt.¹ Ő az isteni törvény követelményeit önként és engedelmesen betöltve² kereszthalálával teljes engesztelést szerzett bűneinkért,³ harmadnapon feltámadt megigazulásunkért,⁴ azután fölment a mennybe,⁵ és az Atya jobbján - mint egyetlen közbenjáró Isten és ember között - esedezik érettünk.⁶ Hisszük, hogy Isten - öröktől fogva elvégzett kegyelmi döntése szerint - minden bűnösnek személyválogatás nélkül föl kínálja a Jézus Krisztus által szerzett megváltást.⁷ Az ember saját maga dönthet, hogy elfogadja vagy elutasítja ezt a följánlott kegyelmet.⁸

1. Mt 20:28; 2Kor 5:21; Zsid 10:14; 1Pt 1:17-21.

2. Mt 5:17; Fil 2:7-8; Lk 22:42; Jn 6:38; Gal 4:4-5.

3. Ézs 50:6; Kol 1:14; Kol 2:14; 1Pt 2:24; 1Jn 2:2.

4. Mt 20:19; Róm 4:25; 1Kor 15:3-4; Zsid 9:24.

5. Mk 16:19; ApCsel 1:11.

6. Zsid 10:12; 1Tím 2:5; 1Jn 2:1; Róm 8:34.

7. Jn 3:16; Tit 2:11; 2Pt 3:9; Jn 6:40.

8. Mk 16:16; Jn 3:18; Jn 6:54. 60. 66-69; Jn 12:48.

5. A HIT

Hisszük, hogy Isten örökkévaló kegyelméből képessé teszi az embert arra, hogy őt megismerje és szent igéjét értelmével megragadja és szívébe fogadja.¹ A befogadott ige által az ember hithez jut, és kedvessé válik Isten előtt,² üdvbizonyosságot nyer,³ és a láthatatlan valóságok felől meggyőződésre jut.⁴ A hit egyrészt ismeret, amely által igaznak tartjuk Isten kijelentéseit, akár képesek vagyunk felfogni azokat, akár nem; másrészt erős bizalom mennyei Atyánkban. Az igazi hit bizonyítékai a jó cselekedetek, amelyek nélkül a hit halott önma-gában.⁶

1. ApCsel 16:14; ApCsel 17:11-12; Róm 10:17; Róm 12:3; 1Kor 3:5; Zsid 4:2.

2. Zsid 11:5-6.

3. Róm 8:38-39; 2Tim 1:12; 1Jn 5:13.

4. Jn 20:29; Zsid 11:1; 1Pt 1:8-9.

5. Jn 6:69; ApCsel 24:14; Róm 4:18-21; Zsid 11:3. 7. 27.

6..Gal 5:6; Tit 3:8; Jak 2:19-22. 25-26.

6. A MEGTÉRÉS ÉS AZ ÚJJÁSZÜLETÉS

Hisszük, hogy a megtérés által a bűnös ember a kárhozat állapotából az üdvösség útjára lép.¹ A megtérő bűnös - Isten igéje és a Szentlélek munkája nyomán - fölismeri, megutálja és megvallja bűneit;² Isten jogos és igazságos ítélete alól az egyetlen szabadítóhoz, Jézus Krisztushoz menekül, és hit által elnyeri bűnei bocsánatát.³

Hisszük, hogy Isten a hittel hozzátérő embert igéje és Szentlelke által újjá szüli, újjáteremti,⁴ és képessé teszi arra, hogy a Jézus Krisztus iránti szeretettől áthatva, Isten akarata szerint éljen.⁵ Az újjászületés valóságát a Jézus Krisztus példája szerinti élet bizonyítja.⁶

1. Ez 18:23. 27-28; Lk 13:3; Ézs 55:7.

2. Ez 20:43; Jóel 2:12-13; 2Kor 7:10; Neh 9:2; 1Jn 1:9.

3. ApCsel 5:30-31; ApCsel 10:43; ApCsel 26:18.

4. Ez 36:26-27; Jn 3:5-6; Jak 1:18; 1Pt 1:22-23.

5. Róm 8:2. 6. 9.

6. Gal 2:20; Gal 5:22-25.

7. A MEGIGAZÍTÁS ÉS AZ ISTENFIÚSÁG

Hisszük, hogy a megigazítás Isten kegyelmes cselekvése, amellyel az Úr Jézus Krisztusban hívő, újjászületett bűnösnek fölmentést ad a bűnösség vádja és a bűnért járó ítélet alól, és igaznak nyilvánítja.¹ A megigazításban nem saját, igazságos cselekedeteink, hanem egyedül Jézus Krisztus áldozata és igazsága alapján, hit által részesülünk.² A megigazítás gyümölcse az Istennel való közösség és békesség.³

Hisszük, hogy Isten a Jézus Krisztusba vetett hit által nemcsak megigazítja, hanem gyermekévé is fogadja az újjászületett embert.⁴ Elküldi szívébe a fiúság Lelkét, aki által úgy járulhat Istenhez, mint Atyjához.⁵ Megajándékozza az istenfiúi szabadsággal és kiváltságokkal.⁶ Szükség szerint megfenyíti, de nem taszítja el soha magától,⁷ hanem fölkészíti arra, hogy Jézus Krisztus örököstársaként az ő kibeszélhetetlen dicsőségének részese lehessen az örökkévalóságban.⁸

1. Tit 3:4-7; Róm 8:1.

2. Róm 3:23-24. 28; Gal 2:16; ApCsel 13:38-39.

3. Róm 5:1-2. 9-11.

4. Jn 1:12; Ef 1:5; 1Jn 3:1.

5. Róm 8:14-16; 1Jn 5:14.

6. Jn 8:36; Ef 2:11-13. 19.

7. Zsid 12:5-7. 11.

8. Gal 4:7; 1Jn 3:2.

8. A MEGSZENTELŐDÉS ÉS A MEGTARTÁS

Hisszük, hogy a megszentelődés a Szentlélek munkája által végbemenő folyamat,¹ amelyben az újjászületett ember fokozatosan halad az erkölcsi és lelki tökéletesség felé.² A hívő ember megszentelődését elősegíti az önvizsgálat, az önmegtagadás, a buzgó imádság, az igetanulmányozás és a közösség gyakorlása.³ Hisszük, hogy a megtartás Isten különös gondviselésének műve a Jézus Krisztus követésére őszintén törekvő hívő életében.⁴ Isten újjászületett gyermeke a Szentlélektől támogatva, gyöngeségei ellenére is győz kísértései felett, és mindvégig hűségesen megáll Jézus Krisztus mellett, végezetül pedig elnyeri az örök élet koronáját.⁵

1. 1Kor 6:11; 2Thessz 2:13; 1Pt 1:1-2.

2. Fil 3:12; 1Thessz 4:1. 3. 7; 1Pt 2:1-2. 5.

3. 2Kor 7:1; 1Pt 1:14-15; Mt 26:41; Jn 17:17; Róm 1:11-12.

4. Jn 6:39; Jn 10:27-30; Fil 2:12-13.

5. Róm 8:35-37; Ef 3:16; Fil 4:7; Zsid 10:39; Jak 1:12; 1Pt 1:9.

9. A SZENTLÉLEK MUNKÁJA

Hisszük, hogy a Szentlélek szüntelenül munkálkodik az újjászületett ember szívében és életében.¹ Tanítja, vezeti, tanácsolja, megfeddi, bátorítja és vigasztalja a hívőt;² lelki gyümölcsök termésére készíti;³ képessé teszi arra, hogy Istennel és testvéreivel valóságos közösségben élhessen;⁴ esedezik érte,⁵ és elpecsételi a teljes váltság napjára.⁶ Hisszük, hogy a Szentlélek Isten dicsőségére, Krisztus testének építésére, a gyülekezet tagjainak tökéletesbítésére kegyelmi ajándékokat oszt megváltott és megszentelt gyermekeinek.⁷ A Szentlélek ezeket az adományokat bölcs elhatározásának megfelelően ajándékozza azoknak, akik erre törekednek.⁸ Senki sem kapja meg a kegyelmi javak összességét.⁹ Ezért szükséges, hogy a tagok - anélkül, hogy a gyülekezet jórendjét megzavarnák - alázatosan és mégis készségesen szolgáljanak egymásnak a sáfárságra nekik adott lelki ajándékokkal.¹⁰

1. ApCsel 1:8; 1Kor 3:16; 1Kor 6:19; Ef 3:16.

2. Lk 12:12; Jn 14:26; 1Kor 2:13; 1Jn 2:20. 27; Jn 16:13; ApCsel 8:29; ApCsel 16:6-7; ApCsel 13:2; ApCsel 15:28; Zsid 3:7-8; Jn 16:6-7; ApCsel 9:31.

3. Gal 5:22-23.

4. 1Jn 4:13; 1Kor 12:13; Ef 2:20. 22; Fil 2:1.

5. Róm 8:26.

6. Róm 8:16-17; 2Kor 1:21-22; Ef 1:13-14; Ef 4:30.

7. 1Kor 7:7; Ef 4:11-13.

8. 1Kor 12:11. 31; 1Kor 14:1; Lk 11:13.

9. 1Kor 12:8-10. 29-30.

10. Róm 12:5-6; 1Kor 12:7. 25; 1Pt 4:10-11; 1Tim 4:14; 1Thessz 5:19-21; 1Jn 4:1; 1Kor 14:33. 40.

10. A BEMERÍTÉS

Hisszük, hogy a bemerítést az Úr Jézus Krisztus rendelte.¹ A bemerítés az újjászületés jelképe,² a Megváltóba vetett hit szeretetből és engedelmességből fakadó gyümölcse,³ Krisztussal és az ő testével, a hívők közösségével való egyesülésünk kiábrázolása.⁴

Bemerítésben csak az részesülhet, akinek életében láthatók a megtérés gyümölcsei;⁵ aki az Úr Jézus Krisztusba vetett hitéről vallást tett, és bemerítését önként kérte.⁶ Jézus Krisztus rendelése és az apostolok példája nyomán a bemerítendő az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére teljesen a vízbe merítjük.⁷

A bemerítéssel az újjászületett ember ünnepélyesen vallást tesz arról, hogy bűnös életével szakítva magát mindenestől átadja Jézus Krisztusnak.⁸ Isten a bemerítésben részesülő embert bizonyossá teszi arról, hogy amiképpen meghalt és eltemetett Jézussal együtt a bűnnek, akképpen föl is támad vele együtt új életre.⁹ A bemerítés által kiábrázolt igazságok a bemerítendő szívében munkálkodó élő hit által válnak fogamatossá.¹⁰

1. Mt 3:13-17; Mt 28:19.

2. Kol 2:11-12.

3. Jn 15:10. 14; ApCsel 2:41; ApCsel 22:16.

4. Gal 3:27; 1Kor 12:13.

5. ApCsel 10:47-48; ApCsel 16:33-34.

6. ApCsel 8:36-38.

7. Mt 28:19; Jn 3:22-23. 26; Jn 4:1-3; ApCsel 2:38; ApCsel 8:12.

8. Róm 6:11.

9. Róm 6:3-5.

10. Mk 16:16; Zsid 11:1-2.

11. AZ ÚRVACSORA

Hisszük, hogy az úrvacsorát Jézus Krisztus szerezte,¹ hogy azzal rendszeresen élve,² hálaadással emlékezzünk végtelen szeretetére,³ és cselekvő módon hirdessük halálát, amíg viszszaér.⁴

Az Úr Jézus halálának emlékjegyeiben, a kenyérben és a borban azok részesülhetnek, akik újjászülettek, hitük vallomására bemerítkeztek,⁵ Istennel és embertársaikkal rendezett közösségben élnek.⁶

Az úrvacsora jegyei - a kenyér és a bor - Krisztus megtört testének és kiontott vérének jelképei.⁷ Ha ezeket hittel, a Megváltóra emlékezve vesszük magunkhoz, a Szentlélek által lélekben egyesülünk Urunkkal, mert a külső cselekmény során megújul bennünk a bizonyosság: Immánuel! Velünk az Isten.⁸ Az úrvacsorában Krisztussal való közösségünkkel egyidejűleg kiábrázolódik és megújul testvéreinkkel való közösségünk is.⁹

1. Lk 22:19-20; 1Kor 11:23-25.

2. ApCsel 2:42. 46; 1Kor 11:26.

3. 1Kor 10:16; 1Kor 11:24-25.

4. 1Kor 11:26.

5. ApCsel 2:41-42; 1Kor 10:1-4.

6. Mt 5:23-24; 1Kor 5:11. 13; 1Kor 10:14. 19-21; 1Kor 11:27-29.

7. Mt 26:26-28.

8. 1Kor 10:16.

9. 1Kor 10:17.

12. A GYÜLEKEZET ÉS AZ EGYETEMES EGYHÁZ

Hisszük, hogy az újszövetségi gyülekezet azoknak az újjászületett és bemerített hívőknek a közössége, akik Jézus Krisztust megváltójuknak elfogadják, és az ő igéje szerint élnek.¹

Valljuk, hogy az újszövetségi gyülekezet nyilvánvaló ismeretjellegyei: a tiszta igehirdetés,² a bemerítés és az úrvacsora Ige szerinti alkalmazása,³ az imádkozás és az éneklés,⁴ az önkéntes adakozás,⁵ a szeretetszolgálat⁶ és a gyülekezeti fegyelem.⁷

Hisszük, hogy van egy szent, egyetemes és láthatatlan egyház,⁸ ennek feje Jézus Krisztus,⁹ és tagjai a különféle látható egyházak közül mindazok, akik a Bárány vérében megmosattak és a Szentlélek által újjászülettek.¹⁰

Hisszük, hogy gyülekezeteink az egyetemes egyháznak, Krisztus testének élő részei, és minden esetben, amikor a Szentírásra épülő hitelveiket a gyakorlatban következetesen megvalósítják, a láthatatlan közösség látható képmásai.

1. 1Kor 12:13; ApCsel 2:41; Jn 10:27; Ef 5:24; 2Kor 6:14. 16-18.

2. ApCsel 2:42; 2Jn 1:9-10; 1Jn 4:1; 1Kor 14:3. 29.

3. Mt 28:19-20; ApCsel 19:3-5; 1Kor 11:17-29.

4. ApCsel 1:14; ApCsel 2:42; Ef 5:19-20.

5. 1Kor 16:2; Zsid 13:16.

6. ApCsel 11:29; Gal 6:10; Jak 1:27.

7. 1Kor 14:40; Gal 6:1; 1Thessz 5:14.

8. Jn 10:16; Ef 2:19-22; Zsid 12:18. 22-23; Gal 4:26; Jel 21:2.

9. Ef 1:22-23; Ef 4:15-16.

10. Jel 7:9. 14; 1Jn 3:9-10.

13. A GYÜLEKEZET TISZTSÉGVISELŐI

Hisszük, hogy az Úr a gyülekezetek tanítására, gondozására lelkipásztorokat, presbitereket és diakónusokat hív el a családi, a társadalmi és a gyülekezeti élet terén feddhetetlen és példamutató gyülekezeti tagok közül.¹ Az elhívást Isten a Szentlélek vezetését kérő és annak engedelmeskedő gyülekezet választása által teszi nyilvánvalóvá.² Az elhívottakat, miután hitükről és elhívásukról vallást tettek, lelkipásztorok és presbiterek kézzel és imádsággal avatják föl a szolgálatra a gyülekezet színe előtt.³

A tisztségviselők a Szentlélek és az Ige tanácsolása, valamint a gyülekezet rendje szerint szolgálnak; a lelkipásztorok és presbiterek elsősorban a lelki munka végzésére, a diakónusok az anyagi ügyek intézésére hivatottak.⁴ Semmiképpen sem uralkodhatnak a rájuk bízott gyülekezeten,⁵ de jó munkájukért, alázatos, hűséges és felelősségteljes szolgálatukért megkülönböztetett tisztelet illeti őket.⁶

1. Ef 4:11-12; 1Tim 3:2-13; Tit 1:5-9.

2. ApCsel 6:3. 5; ApCsel 13:2.

3. 2Tim 1:6; 1Tim 5:22; 1Tim 6:12; ApCsel 6:6; ApCsel 13:3; 1Tim 4:14.

4. ApCsel 20:28; 2Tim 2:24-25; ApCsel 6:2-4.

5. 1Pt 5:1-3.

6. 1Thessz 5:12-13; 1Tim 5:17-19; Zsid 13:7. 17.

14. A GYÜLEKEZETI FEGYELEM

Hisszük, hogy a gyülekezeti fegyelem Istentől rendelt eszköz a gyülekezet Szentírásra épülő rendjének, erkölcsi és tanbeli tisztaságának és a gyülekezeti tagok egészséges lelki életének megőrzésére.¹ Arra törekszünk, hogy a Jézus Krisztushoz hűséges tagokat a helyesen hirdetett igével neveljük és erősítsük.² Azt, aki ennek ellenére mégis vétkezik, mentő szeretettel fenyítjük előbb személyesen, azután tanúk jelenlétében, vagy ha ez nem elegendő, akkor a gyülekezet színe előtt.³

A fenyítés célja, hogy a tévelygőt útbaigazítva, a könnyelműt megintve, a vétkezőt megfeddve a bűn hálójából kiszabadítsa.⁴ Azt a gyülekezeti tagot, aki bűnéhez ragaszkodik, és az enyhébb fenyítések ismételt megveti, végső esetben kizárjuk a gyülekezetből, hogy magára maradva lelki nyomorúságát fölismerje, és őszinte bűnbánattal visszatérjen a Megváltóhoz és a gyülekezetéhez.⁵

1. 1Kor 14:40; 1Pt 1:14-16. 22; 1Pt 2:1-3. 11-12; 1Jn 4:1.

2. 1Thessz 5:14-15; 1Tim 4:16; Zsid 10:24.

3. Mt 18:15-17.

4. Gal 6:1; Zsid 3:12-13; Zsid 10:25; Ef 5:11; Tit 1:13; 2Tim 2:26; Jak 5:19-20; Júd 1:22-23.

5. Mt 18:17; 1Kor 5:11. 13; 2Thessz 3:6. 14-15; 1Tim 1:19-20; 2Tim 2:25; Tit 3:10-11; 2Kor 2:5-8.

15. A BIZONYSÁGTÉTEL

Hisszük, hogy a Szentlélek minden újjászületett embert fölhatalmaz a bizonyágtételre, és képessé tesz arra,¹ hogy az örömuzenetről, a szívében levő reménységről és az életben naponta megnyilvánuló kegyelemről bátran vallást tegyen² Isten gyermekeinek és mindazoknak, akik még nem jutottak Jézus Krisztussal élő közösségre.³ A bizonyágtétel akkor kedves Isten és emberek előtt, ha nem csupán szavakban, hanem velük összhangban álló cselekedetekben is megnyilvánul.⁴

1. Lk 12:8-9; Jn 15:26-27; ApCsel 1:8; ApCsel 5:32; ApCsel 10:42; 1Kor 2:13; 1Pt 2:9; Róm 10:9-10; 1Jn 4:15.

2. Lk 24:47; 1Pt 3:15; ApCsel 4:13. 29. 33; ApCsel 9:27; ApCsel 18:26-28; ApCsel 19:8; Ef 6:18-19.

3. ApCsel 28:30-31; 2Kor 5:18-20; Róm 1:14-15.

4. Tit 3,8; Mt 7:21; 1Kor 2:4; 1Kor 13:1-2; 1Thessz 1:5; Tit 1:10-11. 16; 1Jn 2:3-5.

16. AZ IMÁDSÁG

Hisszük, hogy az imádság az ember Istennel való közösségének fenntartója és elmélyítője.¹ Az imádkozás lehetőségét Isten kínálja föl az embernek.² Imádságban fejezzük ki hódolatunkat és hálánkat mennyei Atyánk iránt;³ imádságban járunk Istenhez a Jézus Krisztusban felkínált bűnbocsánatért, és imádságban tárjuk fel kéréseinket és kívánságainkat annak, aki mindent megcselekedhet.⁴ Szükséges azonban, hogy az imádság hitből fakadó⁵ és Istennek az Úr Jézus Krisztusban nyilvánított akaratával összhangban álló legyen.⁶

1. Jn 4:23-24; Róm 8:15; Jak 4:8.

2. Zsolt 50:15; Ézs 55:6; Mt 7:7-11; 1Thessz 5:17.

3. Zsolt 95:6-7; Zsolt 109:30; 2Kor 9:15; Ef 5:19-20; Kol 1:12.

4. Zsolt 27:4; Zsolt 145:18-19; Mt 9:38; Mt 26:41; Lk 17:5; ApCsel 7:34; Fil 4:6; 2Thessz 1:11; 2Thessz 3:1; Zsid 4:15-16; Jak 1:5.

5. Mt 21:22; Zsid 10:22; Zsid 11:6; Jak 1:6-7.

6. Mt 6:5-8; Mk 11:25; Jn 9:31; Jn 15:7; Jak 4:3; Jak 5:16; 1Pt 3:7. 12; 1Pt 4:7; 1Jn 3:21-22; 1Jn 5:14.

17. A NYUGALOMNAP

Hisszük, hogy Isten a nyugalomnapot lelki és testi felüdülésünkre ajándékozta.¹ Ezen a napon időnk javát iget tanulmányozásra, istentiszteleteken való részvételre, imádságra, a közösség gyakorlására és a testvéri szeretet ápolására szenteljük. A nyugalomnapon az irgalmasság cselekedeteit és az elkerülhetetlen közérdekű munkákat kivéve minden köznapi, fáradtságos tevékenységtől tartózkodunk.² A nyugalomnapot - az Úr Jézus Krisztus feltámadására emlékezve, és az apostoli gyülekezet gyakorlatát követve – a hét első napján, vasárnap ünnepeljük.³

1. Zsolt 118:24.

2. Zsolt 84:11; Zsolt 122:1; Zsolt 133; ApCsel 2:42; 1Kor 16:1-2; Jak 1:27.

3. Mk 16:9; Jn 20:19. 26; ApCsel 20:7; Jel 1:10; Kol 2:16-17; Róm 14,5.

18. A HÁZASSÁG

Hisszük, hogy a házasságot Isten szerezte, hogy a házaspár az ő szent akaratának megfelelően, holtig tartó szeretetben és hűségben, egymás öröme és támogatására éljenek¹ és gyermekeket neveljenek.² Isten rendelkezése az a házasság felől meg leginkább, amelyet kölcsönös és tiszta vonzalom alapján, a Szentlélek vezetésére és az Ige tanácsára figyelve, józan megfontolással köt meg a szellemi, lelki és testi szempontokból egymáshoz illő férfi és nő.³

Az elválást - házasságtörés esetét kivéve - Isten Igéje alapján megengedhetetlennek tartjuk.⁴ A házasságtörők nem mehetnek be Isten országába.⁵ Az elválás után magára maradt fél volt házastársának élete végéig ne kössön újabb házasságot.⁶ Az özvegyen maradt fél újabb házasságot köthet az Úrban, a Szentírás tanítása szerint.⁷ Azok a személyek, akik a Szentírás tanítása ellenére kötnek házasságot, elválnak vagy újrakházasodnak, gyülekezeti fenyítékben részesülnek. *(Az utolsó bekezdést az RMBGYSZ 1997-ben tartott Kongresszusa igazította a Szentírás tanításához.)*

1. 1Móz 1:27-28; 1Móz 2:18; Péld 18:2; Péld 19:14; Péld 31:10. 30-31; Préd 9:9; Énekek 8:6-7; Mt 19:4-6; 1Kor 7:2-5; Ef 5:22-25. 28-33; Kol 3:18-19; 1Tim 4:1-3; 1Tim 5:14; 1Pt 3:1-2. 7.

2. Zsolt 127:3; Péld 22:6; Ef 6:4; Jer 29:6.

3. Énekek 2:7; Zsolt 25:12-13; 3Móz 18:6; 5Móz 7:3-4; Péld 12:4; 2Kor 6:14.

4. Mal 2:15-16; Mt 5:32; Mk 10:2-12; 1Kor 7:10-16.

5. 1Kor 6:16-19; Gal 5:19. 21; Zsid 13:4; Jel 21:8; Jel 22:15.

6. 1Kor 6:11.

7. Róm 7:2-3.

19. AZ ÁLLAMHATALOM

Hisszük, hogy az államhatalom Isten rendelése¹ a jó rend fenntartása és megőrzése érdekében.² Feladata a jót cselekvők megjutalmazása és a gonosztevők megbüntetése,³ a nép jólétének, szellemi fejlődésének előmozdítása, az ország biztonságának védelmezése és az egyetemes emberiség javának munkálása.⁴ Az Ige tanácsa szerint a többséget tiszteljük,⁵ törvényeit és rendeleteit hűséggel megtartjuk.⁶ Imádkozunk érte, hogy feladatát betöltve békességben élhessünk.⁷

1. Péld 8:15-16; Dán 4:14; Kol 1:16; Kol 2:10; Róm 13:1.

2. Bír 17:6; Péld 11:14.

3. Róm 13:3-4.

4. 2Sám 5:2; 1Tim 2:2.

5. 1Pt 2:17.

6. Róm 13:2. 5-7; Tít 3:1; 1Pt 2:13-14. 16; ApCsel 5:29.

7. 1Tim 2:1-2.

20. A VÉGSŐ DOLGOK

Hisszük, hogy az ember élete a halállal nem ér véget.¹ A halálban a lélek különvál a testtől.² Az elhunytak lelke tudatos állapotban van, és így a hívők lelke azonnal élvezi a megváltottak örömét, a hitetlenek lelke pedig szenved.³ Ez az örvenkezés, illetve szenvedés azonban csak az eljövendő ítéletkor éri el teljességét, amikor a lélek a föltámadott testtel egyesül.⁴

Hisszük, hogy Jézus Krisztus ismét eljön erre a világra, mindenki által láthatóan, teljes hatalommal és dicsőségben.⁵ Akkor bekövetkezik a halottak feltámadása, azután pedig mindennek megítéltetése és elkülönítése örök boldogságra vagy örök gyötremre.⁶ A Sátán az örök tűzre vettetik, halál nem lesz többé, és minden földi szenvedés és nyomorúság véget ér.⁷

Hisszük, hogy Isten új eget és új földet terem, ahol igazság és béke uralkodik örökkön-örökké.⁸ Az újjáteremtett világban, mint a megváltás részesei, mindenkor az Úrral leszünk, és akkor az örökkévaló Isten lesz minden mindenekben.⁹

1. Jóh 19:25-27; Jn 11:25-26; ApCsel 24:15; Zsid 9:27.

2. 1Móz 3:19; Préd 12:7.

3. Lk 23:42-43; Róm 14:8; Fil 1:21. 23; 1Pt 3:18-20; Jel 1:7; Jel 14:13.

4. 1Kor 15:35-36. 42-44. 53-54; 2Kor 5:1-4; Fil 3:20-21; Kol 3:4.

5. Mt 24:30; ApCsel 1:11; 2Pt 3:3-4. 8-12. 14-15; Jel 1:7.

6. Dán 12:2-3; Mt 25:31-34. 41. 46; Jn 5:28-29; 1Kor 15:22-23; 1Pt 5:4; Jel 20:11-15.

7. Zsid 2:14; Jel 20:10; 1Kor 15:26; Jel 21:4.

8. Róm 8:19. 21; 2Pt 3:13; Ézs 65:17-18. 25; Jel 21:1.

9. 1Thessz 4:17; 1Kor 15:28.